

Asti arbejder med næsen tæt på skovbunden. Hun er trænet til at reagere, når hun får færten af trøfler, og Rune Richtendorff holder hele tiden øje med hendes signaler. Foto: Christine Krüger Hansen

Et fund udløser belønning. Asti arbejder ikke gratis: Makrelkræs på tube er blandt de godbidder, der venter, når hun har løst sin opgave. Foto: Christine Krüger Hansen

Asti bestemmer vejen: Pludselig stopper Rune – der er noget i skovbunden

Hun vejer 13,5 kilo, elsker makrelkræs og har en næse for noget, de fleste af os ville gå lige hen over. Vi tog med Rune Richtendorff og trøffelhunden Asti på jagt i en skov ved Viborg.

Christine Krüger Hansen
chrih@viborgfolkeblad.dk

VIBORG: Det er torsdag lidt over klokken 17, og vi befinder os et sted i udkanten af Viborg.

Mere præcis bliver stedangivelsen ikke.

For når man har brugt år på at finde de steder, hvor danske trøfler gemmer sig under skovbunden, deler man ikke uden videre koordinaterne med andre.

Og det her er endda ikke et af Rune Richtendorffs gode steder.

- Jeg tager dig ikke med ud på et supergodt sted. På en skala fra 0 til 10, så er det her nok kategori 0,5.

0,5?

- Vi er ikke engang på 1, nej.

Så forventningerne kunne være større. Det er tempoet til gengæld.

For få øjeblikke senere er vi på vej ind mellem træerne, og det er ikke Rune Richtendorff, der bestemmer retningen.

Det gør Asti.

Den 10 år gamle, krøllede Lagotto Romagnolo har den orange line spændt efter sig og næsen tæt på skovbunden. Hun går til den ene side. Så den anden. Snuser. Fortsætter.

Rune følger efter og holder øje.

- Når man er på trøffeljagt, så har man ikke en uartig hund. Så må den gerne trække, og den må gerne bestemme.

Normalt kan Asti sagtens gå pænt. Men herinde har hun én opgave. At fortælle Rune, hvis der er noget under vores fødder.

Han ser det, vi andre ikke ser

Man opdager hurtigt, at trøffeljagt ikke kun handler om en hund med en usædvanlig næse.

Det handler mindst lige så meget om manden i den anden ende af linen.

Rune Richtendorff taler, mens vi går. Om jordbund, træer og trøfler. Men blikket vender hele tiden tilbage til Asti. Faktisk kan han efter utallige timer sammen med hunden se ting, som for et utrænet blik ligner ... ja, en hund, der snuser.

Pludselig reagerer han.

- Hun har et eller andet i næsen. Det kender jeg min hund godt nok til.

Asti bevæger sig målrettet rundt. Rune følger.

Det behøver ikke være en spiselig trøffel. Asti kan ifølge Rune finde omkring 25 forskellige arter, og en interessant lugt kan også vise sig at stamme fra noget helt andet.

En død fugl, for eksempel.

Det er dem, jagten handler om. Rune Richtendorff viser nogle af de trøfler frem, som Asti har snuset sig frem til. Bagerst er den ulækre slimtrøffel, der har en vammel lugt. Foto: Christine Krüger Hansen

Men nu er der noget.

- Hvor skal vi hen, Asti?

Makrelkræs er lønnen

Så går det stærkt.

Asti markerer. Rune kommer ned på knæ.

- Vente! Ej, har du taget noget? Huha! Det skal vi lige kigge på.

Hunden vil videre ned i jorden, men nu overtager Rune arbejdet. Og Asti ved til gengæld præcis, hvad der skal ske.

Hun vil have sin løn. Rune finder en tube frem. Makrelkræs.

Det er altså en del af hemmeligheden bag en af landets mest rutinerede trøffelhunde.

- Åh, det smager godt. Sådan. Dygtig.

Fundet viser sig dog ikke at være noget, man har lyst til at rive hen over aftensmaden. Det er en slimtrøffel.

- Asti har fundet det, jeg kalder Danmarks mest ulækre trøffel.

Rune beskriver sort slim, der kan sidde på fingrene i flere dage. Men for Asti er opgaven løst.

Hun fandt den. Og jagten fortsætter.

Så ligger den der

Vi går videre gennem skovbunden.

Rune peger undervejs på den jord, han gerne vil se. Ikke et tykt, gyngende lag af gammelt plantemateriale, men jord, som trøflen faktisk kan vokse i.

Han kigger efter bøge- og egetræer. Efter lys. Efter steder, hvor han tidligere har fundet noget.

Men først og fremmest kigger han på Asti. Og igen sker der noget. Hun markerer. Rune kommer ned til jorden.

- Asti, vis lige far, hvor den er. Hvor er den henne?

Der bliver skrabet forsigtigt. Lidt mere og så:

- Ja, der var den skisme!

Under en rod ligger den. Mørk, knudret og ikke meget større end at den kan ligge i en hånd.

En dansk sommertrøffel. En spisetrøffel.

- Ej, den er fin. Se, den ligger lige under en rod. Rune vipper den forsigtigt fri.

Han dufter til den.

Den kunne godt have brugt mere tid i jorden, vurderer han. Sæsonen er kun lige begyndt, og trøflen er ikke helt moden endnu.

Men den er der. På et sted, der på Runes egen skala kun får et halvt point ud af 10.

En idé, andre grinede af

Det var langt fra givet, at Rune Richtendorff, der bor i Tjele, en dag skulle stå i en skov

På trøffeljagt er det Asti, der bestemmer vejen. Rune Richtendorff følger nøje med i den tiårige hunds bevægelser, for små ændringer i hendes adfærd kan afsløre, at hun har fået færten af noget under skovbunden. Foto: Christine Krüger Hansen

ved Viborg med jord på fingrene og en dansk trøffel i hånden.

Til daglig er den 55-årige Rune skolelærer. Trøffeljæger blev han nærmest ved et tilfælde.

Asti viste sig ikke at være voldsomt interesseret i andre hundesportsgrene, og derfor besluttede han sig for at prøve noget andet.

I 2011 fortalte han nogle hundevenner, at han inden for et år ville finde trøfler i Danmark. De grinede.

Året gik også uden den store triumf.

Rune købte trøfler fra Frankrig og Italien og brugte dem til at træne Asti. Først mange år senere lykkedes det.

Datoen sidder stadig fast. Oktober 2019 klokken 15.15 fandt han sin første danske trøffel. Siden gik det stærkt.

Da Viborg Folkeblad besøgte Rune og Asti i 2021, havde de alene i sæsonen 2020 fundet 2.756,5 gram trøfler, primært i Midt- og Østjylland.

I dag går Rune og Asti typisk på jagt en til to gange om ugen i sæsonen, fortæller han.

Eller som han selv tilføjer:

- Hvis du spørger min kone, så kommer hun måske med et andet tal.

Trøffelmaskinen bliver ældre

Der er dog sket noget siden vores tidligere besøg.

Asti er blevet 10 år. Hun ser ikke ud til at have opdaget det selv.

Hun trækker videre gennem skoven, snuser, markerer og venter på sin makrelkræs.

Men Rune ved godt, at deres ture ikke fortsætter for evigt.

Familien har truffet en beslutning. Der kommer ikke en yngre hund ind ved siden af hende.

- Asti er vores trøffelhund og vores eneste hund, indtil hun ikke kan mere.

Først den dag Asti ikke længere er der, vil Rune anskaffe sig en ny hvalp og begynde forfra med træningen.

Lige nu er der ingen grund til det. For den lille krøllede trøffelmaskine arbejder stadig. Og kort efter har Rune endnu en trøffel mellem fingrene.

Han undersøger den, dufter til den og viser mønstret frem.

Så gør han noget, man måske ikke lige havde forventet efter at have gravet en værdifuld svamp op.

Han lukker hullet omhyggeligt igen. De fine rødder omkring stedet må ikke tørre ud, forklarer han. For så risikerer han, at der ikke kommer nye trøfler samme sted.

Asti har ikke tid til at overvære lektionen. Hun er allerede videre.

- Kom så, Asti. Er der flere?

Vil man høre mere om trøffeljagt kan man opleve Rune Richtendorff live, når han holder foredrag i Sjørring Forsamlingshus 1. oktober.